

این ارادت، از ک

آفاق احمدیان گفت و گو
برنامه «شنان ارادت» از جمله تلاش‌های تلو بیژن برای گرامیداشت ایام محرم و صفر بود که هر روز روی آنتن شبکه دورفت و قرار است در طول سال به شکل هفتگی در گنداکتور قرار بگیرد. فصل چهارم «شنان ارادت» با حضور چهاردهای مطرح و مردم عادی، به تهیه‌کنندگی پویان هدایتی، اجرای حسین متولیان و کارگردانی محمدعلی بای در گروه معارف شبکه دو سیما و با مشارکت استاد عتیبات عالیات ساخته شد.

پویان هدایتی:

مخاطب خود را در «شنان ارادت» دید

پویان هدایتی تهیه‌کننده «شنان ارادت» برنامه‌هایی چون وقتشه، حب الحسین و سری‌های پیشین «شنان ارادت» را در کارنامه دارد، با اشاره به رویکرد مخاطب‌محور این سری بر نامه مناسبی درباره حال و هوای فصل جدید با صبا گفت و گو کرده است.

بارزترین تفاوت سری جدید «شنان ارادت» با فصل‌های پیش چه بود؟

ما در این فصل ایده‌های مختلفی برای ساخت برنامه داشتیم و در نهایت به این نتیجه رسیدیم که استخوان بندی برنامه تغییر نکند و فقط چند ایده تازه به آن اضافه شود. برای همین است که شما می‌دیدید سه‌م مردم عادی در برنامه زیاد است. یا نمایندگان اقوام جایی ثابت دارند که با لباس محلی حاضر می‌شدند و با سبک خاص خود به اجرای عزاداری و نیز تعزیه‌خوانی می‌پرداختند. تعامل با بیننده‌ها هم در فصل جدید بیشتر از قبل شد.

در باره سباز و کار تعامل با بیننده‌ها بیشتر توضیح می‌دهید؟

یک برنامه موفق نخواهد بود مگر آن که مخاطب خود را در آن ببیند. حتما بخشی از وظیفه برنامه‌ساز این است تا بر اساس نیازها سراغ تولید محتوا برود اما بخش دیگر این است که سلیقه و خواست مخاطب را فراموش نکند. بخشی از هویت «شنان ارادت» بر اساس سلیقه و درخواست مردم شکل گرفت. ما وقتی دیدیم تعداد پیام‌ها به برنامه زیاد است، یا خود گفتیم غیر از اعمال نظر مخاطبان چه کاری می‌توان کرد که حق مطلب در چند ثانیه ادا شود. برای همین سراغ یک ایده رفتیم و با مخاطبان برنامه تماس گرفتیم. به آنها گفتیم شما از ما بخواسته بودید که از کربلای معلای برای تان سوغاتی بیاوریم. هدیه متبرک شما مثل انگشتر، تسبیح و... آماده است. احساس آنها بعد از شنیدن این خبر برای ما جلب بود و فکر کردیم یک قدم مهم برای تشکر از مردم برداشته شده است. خیلی جلب بود وقتی می‌دیدیم مردم از این که یک برنامه تلویزیونی به خواسته آنها توجه داشته است، خوشحال هستند.

در برنامه‌های دیگر هم تعامل با بیننده بوده و هست. به نظر شما این مقدار کفایت می‌کند؟

واقعیت این است که هر چه قدر با مردم تعامل داشته باشیم، باز هم کم است. یک زمان نامه‌های زیادی از طرف مخاطبان برای برنامه‌سازان نوشته می‌شد. بعدها تویت به پیامک و تلفن گویا و دیگر راه‌های ارتباطی رسید و حالا فضای مجازی پل ارتباطی بینندگان با برنامه‌های تلویزیونی شده است. معتقدم مخاطبان وفادار تلویزیون که تعدادشان کم هم نیست، باید به اشکال متنوع در تولید یک برنامه دخیل باشند. این که آقای جبلی به عنوان نفر اول صدا و سیما، ایمیل اختصاصی برای ارتباط با مردم در نظر می‌گیرد، نکته مهمی است و برنامه‌سازان باید به این مسأله عنایت داشته باشند.

از نظر ساختاری تفاوت‌های اندکی میان فصل چهارم این برنامه با فصل‌های پیشین وجود داشت. در باره رو بگرد گروه برنامه‌ساز در تولید این برنامه و این تفاوت‌ها بگوئید...

هدف گذاری «شنان ارادت» این بود تا برنامه‌ای با ضرباهنگ بالا آماده و ارائه شود. بنابراین علاوه بر گفت‌وگوهای استودیویی، آیتم‌های متعددی آماده و بخش می‌شد. بخشی از آن به تلاش استاد عتیبات اختصاص داشت تا مردم با این فعالیت‌ها آشنایی بیشتری پیدا کنند و در صورت تمایل بتوانیم مشارکت آنها را جلب کنیم. علاوه بر این، دوربین برنامه سراغ مردم عادی می‌رفت تا سهم حضورشان در برنامه بیش از قبل باشد. ساختار و شکل ظاهری «شنان ارادت» نسبت به قبل، تغییرات کمی داشت. استودیوی برنامه ثابت بود و از ابزارهای تعویضی استاد عتیبات و نیز باغ موزه دفاع مقدس که محل ضبط برنامه بود، استفاده شد. به هر حال چون قرار بر این است تا تولید و بخش برنامه در طول سال تداوم داشته باشد، در این فصل هم سعی ما بر این بود که تئله‌شناسی و هویت بصری برنامه تفاوت زیادی با قبل نداشته باشد. این یک واقعیت است که برنامه‌سازی برای امام حسین (ع) نباید محدود به محرم و صفر شود بلکه در طول سال، مهمان‌های محترم در استودیو «شنان ارادت» حاضر می‌شوند و حس درونی خود

دارند، مافقط کلیت را مطرح می‌کنیم و می‌گوییم حس و حال‌شان را نسبت به امام حسین (ع) بیان کنند. تاکنون بیش از ۱۴۰ چهره مطرح حوزه‌های مختلف مهمان «شنان ارادت» بودند اما مانده سوالات را در اختیارشان گذاشتیم و نه توصیه کردیم که چه بگویند و چه نه... اتفاقاً همواره حسن برنامه به همین بوده است که همه حرف‌های مطرح‌شده در آن «دلی» باشد. ما همیشه معتقد بودیم اگر حرفی از دل برآید لاجرم بر دل می‌نشیند. مخاطب تیزهوش است و می‌داند کدام حرف کوششی است و کدام حرف جوششی. ضمن این که نباید فراموش کنیم وقتی یک برنامه درباره سیدالشهدا (ع) ساخته می‌شود این قدر ظرفیت دارد که نیاز به هیچ توصیه‌ای نیست. این مکتب سراسر درس است و هر کدام از مهمان‌ها به گوشه‌ای اشاره می‌کردند، حس واقعی خود را بر زبان می‌آوردند و مخاطب با آن‌ها همراه می‌شد.

ولی بگشایید هم وجود داشت که چهره‌های مطرح مقابل دوربین «غلو» می‌کنند...

نه. شاید ریشه این شایعه در سایر برنامه‌های غیر مذهبی باشد اما

با سیدالشهدا (ع) را با مخاطبان برنامه به اشتراک می‌گذارند.

در برنامه «شنان ارادت» مجری حضور ندارد؛ به نظر شما بهتر نبود برای گفت‌وگو با چهره‌های مطرح، مخاطب مجری برنامه را می‌دید؟

ما این مسأله را با حسین متولیان مطرح کردیم اما جوابش این بود که چون برنامه می‌خواهد به درونیات آدم‌ها و احساس‌شان نسبت به امام حسین (ع) نزدیک شود، بهتر است این حس از طریق مجری مقلبل دوربین منتقل نشود. لئصفا هم او زحمت زیادی برای به بار نشستن هدف برنامه کشید. خودتان می‌دانید که یک مجری با بهره‌گیری از ابزار چهره می‌تواند بهتر حرفش را منتقل کند. با این حال ایشان به مدلی از صداسازی رسید که حاصل تجربیات متعدد اوست و توانست منظور و هدف را در قالب صدای خود منتقل کند.

به مهمان‌های برنامه، توصیه می‌شد که چطور حرف بزنند؟ «شنان ارادت» برای مهمان‌ها برنامه‌ای آشنا است و وقتی از آنها دعوت می‌کنیم، نیاز به توضیح نیست، چون از فضای آن شناخت کافی